

mikor egy objektum különböző vizuális tulajdonságainak feldolgoása zajlik, párhuzamos retinális útvonalakon keresztül. Ebben a tanulmányban teljes látóterű, fotopikus fénystimulus által kiváltott, retinális ganglionsejt fényválaszokon keresztül vizsgáltuk azt az időkeretet, amelyen belül a különböző retinális pályák viszik az információt az agy felé. Úgy találtuk, hogy a különböző altípusba tartozó ganglionsejtől érkező információ, különböző sejtípus specifikus késéssel érkezik az agyba. A jelátviteli sebesség eltérése akár 100 ms is lehet. Az válasz késés altípusfüggő variabilitásánál azt is megállapítottuk, hogy bizonyos ganglionsejtek meglehetősen állandó késési idővel reagáltak, míg a többi ganglionsejt válasza jelentős késleltetési variabilitást mutattak. Továbbá az összegyűjtött adatok azt is mutatják, hogy a vizsgált ganglionsejtek sebességének változékonysága, önmagában is a vizuális jelek 100-150 ms hosszúságú utólagos feldolgozását eredményezi az agyban.

Tornai Henrietta

Az algoritmikus gondolkodás fejlesztésének fontossága a közoktatásban

Tapasztalataink szerint az első éves hallgatók többsége nem rendelkezik megfelelő, az algoritmikus gondolkodáshoz nélkülözhetetlen kompetenciákkal. Azokhoz a feladatokhoz, amelyek némi algoritmikus megközelítést igényelnek, és nem egy előre definiált séma alapján kell megoldani, már hozzá sem kezdenek a dolgozatokban. Az egyetemi informatikai képzések arra építenek, hogy a hallgatók képesek az alapvető probléma-megoldási módszerek alkalmazására, ezért fontos lenne, hogy már a közoktatásban megjelenjenek a programozáshoz és algoritmizáláshoz szükséges kompetenciák fejlesztéséhez hozzájáruló elemek. Arra a kérdésre kerestük a választ, hogy mikor és hogyan lehet az algoritmikus gondolkodást a leghatékonyabban fejleszteni.

Tóth Ádám

Az akadémiai halogatás vizsgálata a vonásszorongás, az impulzivitás, az altruizmus és a megküzdés tükrében

A halogatás, különösen az akadémiai halogatás napjainkban a tudományos kutatások és a hétköznapi élet egyik fontos témájává vált, és úgy tűnik, egy társadalmi szintű problémáról van szó. Online kérdőíves kutatásomban azt vizsgáltam, hogy van-e összefüggés a halogatás, a vonásszorongás, az impulzivitás, az altruizmus és a megküzdési módok között az egyetemista populációban, valamint a nemi és életkori különbségeket is igyekeztem felmérni, 233 fő (63 férfi, 170 nő) adatai alapján ($M_{\text{életkor}} = 21,73$ év, $SD = 2,02$). Az eredmények szerint pozitív irányú, ám gyenge együttjárás figyelhető meg a halogatás mértéke és a vonásszorongás, illetve a halogatás és az impulzivitás mértéke között. Az altruizmus tekintetében nincsen számottevő különbség a kevésbé halogató és az inkább halogató egyetemisták között, valamint nemi különbség sem figyelhető meg. Ezzel szemben a coping mechanizmusok kapcsán szignifikáns különbség tapasztalható a két csoport között: a halogatásra hajlamosabbakra átlagosan nagyobb mértékben jellemző az érzelmi fókuszú, és kisebb mértékben a problémafókuszú megküzdés, míg a kevésbé halogatókat az átlagosan alacsonyabb

érzelmi fókuszú és magasabb problémafókuszú megküzdés jellemzi. A férfiak és nők, illetve a fiatalabb és idősebb egyetemisták között nem mutatkozott szignifikáns különbség a halogatás mértékében.

Tóth Balázs

Válság után kihívások az államadósság-finanszírozásban Közép-Európa országaiban

Előadásomban bemutatom, hogy a válság után hogyan alakultak a közép-európai államadósság-finanszírozó intézményeinek lehetőségei, valamint azt, hogy a válság utáni újabb, folyamatosan változó kihívásokra hogyan reagáltak a Visegrádi országok és Szlovénia felelős intézményei.

Az öt állam különböző adottságaiból adódóan más alkalmazkodási lehetőségekkel rendelkezett, ezek a különbségek természetesen az államadósság-finanszírozási stratégiákon keresztül való alkalmazkodás terén megmutatkoztak.

Mindemellett az előadásban kitérek arra, hogy miként alakult át az egyes országok államadósság-finanszírozása a vizsgált évek során.

Tóth Károly

A szocialista realista értelmezés „prágai modellje”

Előadásomban az általában egységes egészként felfogott szocialista realizmus – széles körben elfogadott megnevezés híján – klasszikus sztálinista korszakának három archetipikus értelmezési módszerét kívánom felvázolni a „prágai modell”, azaz cseh főváros három építészeti mintája alapján. A művészetelméletként felfogott szocialista realizmus a normativitás talaján állva olyan kompozíciós szinten is tetten érhető értelmezési módszereket mozgósított, amely nem csupán az „új” megalkotása során, hanem a „rég” átalakításakor vagy rekonstruálásakor is képes volt a történelmi materializmus elméletének sztálinista értelmezésű fejlődéskoncepcióját érvényre juttatni. Ennek példája a három prágai épület, azaz a néhai Hotel Družba tömbje, a Vitkov-hegyi emlékhely és a Betlehem-kápolna. A történelmi materializmus sztálinista értelmezése olyan magyarázó elv, amelynek elfogadása olyan nézőpontot kínál fel, amelyből szemlélve könnyen megérthetőek a szocialista realista műalkotások és az azok által „visszatükrözött”, azaz értelmezett valóság. Ezeket a műalkotásokat azonban megelőlegezi tulajdon művészetelméletük, így megfosztva magát az elmélet post festum arcuatától és így rámutatva az említett ábrázolásmódot lehetővé tevő értelmezési módszerekre.

Az így kimutatható kompozíciós sajátosságok vizsgálata által közelebb kerülhetünk a szocialista realista művészetelmülethez és értelmezési módszereihez, amelyek lehetővé tették egy milliók számára kizárólagos esztétikai valóság megteremtését.